

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/31/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314212386
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8314212386.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Verejnoprospešné služby Snina, s.r.o., Budovateľská 2202/10, Snina, IČO: 43904157, zast. JUDr. Jaroslavom Pargáčom, advokátom, Partizánska 1057/21, Snina proti žalovaným v 1. rade Občianske združenie Zelený kameň, Pichne 156, IČO: 37947010 a v 2. rade Lesoochránárske zoskupenie VLK, Tulčík 26, IČO: 31303862, obaja žalovaní zast. JUDr. Ivetou Rajtákovou, advokátkou, Štúrova 20, Košice, o neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalovaných proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 5.11.2015, č.k. 5C 272/2014-98 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Humenné zo dňa 14.12.2015, č.k. 5C 272/2014-204 takto jednohlasne

rozhodol:

Zrušuj e uznesenie zo dňa 5.11.2015 č. k. 5C/272/2014-98 vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vracia súdu I. stupňa na ďalšie konanie.

Potvrďuj e uznesenie zo dňa 14.12.2015 č. k. 5C/272/2014 vo výroku o trovách konania.

Žalovanému v 2.rade sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v sume 41,16 Eur a žalobca je povinný ju uhradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia do rúk, alebo na účet advokátky JUDr. Ivety Rajtákovej.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 5.11.2015 č.k. 5C/272/2014-98 súd prvého stupňa konanie v časti o zaplatenie 7.000 Eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy zastavil. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne súd v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou podanou dňa 23.10.2014 žiadal zaviazať žalovaných v I.a 2.rade k povinnosti zdržať sa šírenia ďalších nepravdivých tvrdení a vyjadrení o spoločnosti Verejnoprospešné služby Snina a ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, pričom zároveň žiadal zabezpečiť na náklady žalovaných zverejnenie ospravedlnenia v miestnych periodikách „Sninské noviny" a káblovej televízii „TV-SKV s.r.o. Snina" v tomto znení: „LZ VLK a OZ Zelený kameň sa týmto verejne ospravedľujú spoločnosť Verejnoprospešné služby Snina za nepravdivé tvrdenia, ktoré sme uviedli na jeho adresu v petícii za ochranu pitnej vody a vodných zdrojov v Snine".

Súčasťou žalobného návrhu bol aj návrh, ktorým žiadal žalobca zaviazať žalovaných v I. a 2.rade k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur. Žalobca žiadal priznať aj náhradu trov tohto konania. Pred začatím pojednávania dňa 06.10.2015 za prítomnosti právnej zástupkyne žalovaných v I. a 2.rade na pojednávaní, zobral zástupca žalobcu žalobu v časti späť, a to pokiaľ ide o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 7.000 eur s tým, že trval na podanej žalobe a z titulu náhrady nemajetkovej ujmy žiadal zaviazať žalovaných na zaplatenie 3.000 eur. Zástupkyňa žalovaných v I. a 2.rade podaním doručeným súdu dňa 02.11.2015 žiadala o vydanie uznesenia o zastavení konania v súlade s ustanovením § 96 ods. 3 O.s.p. a zároveň uplatnila nárok na náhradu trov konania v časti zastaveného konania v zmysle ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p. z dôvodu, že žalobca zavinil, že konanie muselo byť v časti zastavené, a preto je povinný uhradiť žalovaným trovy konania. Vo svojom podaní poukázala aj na ustálenú judikatúru v takýchto veciach, keď súd po späťvzatí návrhu skúma, či nejde o prípad podľa §

146 ods. 2, druhá veta O.s.p., kedy z procesného hľadiska zásadne platí, kto zavinil zastavenie konania, je povinný hradiť druhému účastníkovi trovy konania. Na pojednávaní konanom dňa 06.10.2015 bola prítomná právna zástupkyňa žalovaných v I.a 2.rade, ktorá si za žalovaných v I.a 2.rade uplatnila právo na náhradu trov zastavenej časti konania voči žalobkyni. Poukázala na to, že späťvzatie žaloby nebolo vyvolané správaním žalovaných, preto zastavenie konania z procesného hľadiska zavinila žalobkyňa a vyčíslila trovy konania na sumu 609,05 eur za právne zastupovanie žalovaného v I. rade a 609,05 eur za právne zastupovanie žalovaného v 2.rade, a to v súlade s vyhláškou 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb.

Vo vzťahu k výroku o náhrade trov konania uviedol, že v danom prípade súd dospel k záveru, že čiastočné späťvzatie náhrady nemajetkovej ujmy, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 7.000 eur, nezakladá povinnosť žalobcu k náhrade trov konania v

tomto štádiu konania a rozhodol, že o trovách konania rozhodne v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Podľa §146 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V tomto štádiu konania podľa názoru súdu nevznikli žalovaným v I.a 2.rade trovy, ktoré by inak nevznikli, alebo ktoré neboli efektívne vynaložené, resp. nedošlo k zaplateniu trov, ktoré neboli efektívne vynaložené, pretože procesný úkon bol zmarený, nedošlo k odročeniu pojednávania, ani k iným procesným úkonom, ktoré by znamenali, že trovy právneho zastúpenia žalovaní v I.a 2.rade neboli efektívne vynaložené. Vzhľadom na predmet sporu, keď žalobca uplatnil žalobu na ochranu dobrej povesti právnickej osoby, ktorú spojil s nárokom na náhradu nemajetkovej ujmy bolo pojednávanie dňa 06.10.2015 uskutočnené efektívne, keďže zástupkyňa žalovaných v 1. a 2.rade sa vyjadrovala k podstate žalobného nároku, od ktorého závisí aj ďalší nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy.

Súd v neposlednom rade poukazuje aj na tú skutočnosť, že v zmysle § 10 ods. 8 Vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb nemá výška náhrady nemajetkovej ujmy vplyv na tarifnú hodnotu vykonaného právneho úkonu. V konaní po čiastočnom späťvzati žalobca zotrval naďalej na náhrade nemajetkovej ujmy, avšak túto znížil zo sumy 10.000 eur na sumu 3.000 eur, preto je súd toho názoru, že v tomto úseku konania pri čiastočnom späťvzati návrhu nemožno návrhu na oddelenú náhradu trov konania vyhovieť, z ktorého dôvodu o trovách účastníkov konania bude súd rozhodovať až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

Žalovaní v podanom odvolaní navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že prizná žalovaným trovy konania v zastavenej časti konania o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 7.000 Eur a prizná žalovaným trovy odvolacieho konania. Podľa názoru žalovaných neexistuje dôvod, pre ktorý by sa v zastavenej časti konania nemal rozhodnúť aj o trovách konania. Je dôvodné očakávať, že v konaní o zostávajúcej časti návrhu bude vykonávanie rozsiahle dokazovanie. Nie je spravodlivé, aby žalovaní boli odkázaní na rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu trov konania až po skončení dokazovania vo veci samej, ktoré sa už zastavenej časti konania nijako netýka.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, nakoľko postupom súdu sa žalovaným odňala možnosť konať pred súdom v dôsledku nepreskúmateľnosti rozhodnutia pre nedostatok dôvodov.

Súd prvého stupňa svoj záver, že čiastočné späťvzatie náhrady nemajetkovej ujmy, pokiaľ ide o zaplatenie sumy 7.000 Eur nezakladá povinnosť žalobcu k náhrade trov konania v tomto štádiu konania ničím nevysvetlil. Treba prisvedčiť odvolateľom, že o náhrade trov konania v konečnom rozhodnutí vo veci samej môže súd rozhodovať iba na základe zostávajúcej časti žalobného návrhu a podľa úspešnosti účastníkov konania v tomto rozsahu konania.

Odvolací súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o právach so samostatným skutkovým základom treba úspech a neúspech účastníka posudzovať osobitne podľa toho, v ktorom nároku, ktorý by mohol byť samostatne uplatnený, bol úspešný a v akom rozsahu, v ktorom zasa nie. Trovy preto treba potom separovať a osobitne, rozhodnúť. Čiastočné späťvzatie žaloby vo vzťahu k náhrade trov konania vyvoláva podobné následky, aké nastávajú pri rozhodovaní o právach so samostatným skutkovým základom (trovy konania v civilnom procese, Mimoriadne vydanie Buletínu Slovenskej advokácie, Autori: JUDr. Ján Mazák, JUDr. Ľudovít Šoltís 1997).

Keďže v danom prípade súd prvého stupňa nevysvetlil svoj záver, že v danom prípade čiastočné späťvzatie náhrady nemajetkovej ujmy nezakladá povinnosť žalobcu k náhrade trov konania v tomto štádiu konania, žalovaní tak nemali možnosť zaujať stanovisko k tejto neexistujúcej úvahe súdu, čím im bola odňatá zákonná možnosť spochybniť v odvolacom konaní správnosť vydaného rozhodnutia.

Odvolací súd vychádzajúc z uvedeného uznesenie v jeho napadnutej časti postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uznesením zo dňa 14.12.2015 č.k. 5C/272/2014 - 204 súd prvého stupňa konanie zastavil vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v celom rozsahu. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v 2. rade náhradu trov konania vo výške 2,25 Eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 949,68 Eur na adresu právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca podal dňa 23. 10. 2014 na tunajší súd žalobu s poukazom na ustanovenie §19b ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1. a 2. rade k povinnosti zdržať sa šírenia ďalších nepravdivých tvrdení a vyjadrení o spoločnosti Verejnoprospešné služby Snina a ospravedlniť sa žalobcovi za verejne vyjadrené nepravdivé tvrdenia o jeho osobe, pričom zároveň žiadal zabezpečiť na náklady žalovaných zverejnenie ospravedlnenia v miestnych periodikách „Sninské noviny“ a káblovej televízii „TV-SKV s.r.o. Snina“ v tomto znení: „LZ VlK a OZ Zelený kameň sa týmto verejne ospravedľujú spoločnosti Verejnoprospešné služby Snina za nepravdivé tvrdenia, ktoré sme uviedli na jeho adresu v petícii za ochranu pitnej vody a vodných zdrojov v Snine“.

Súčasťou žalobného návrhu bol aj návrh, ktorým žiadal žalobca zaviazať žalovaných v 1.a 2. rade k náhrade nemajetkovej ujmy vo výške 10.000 eur. Žalobca žiadal priznať aj náhradu trov tohto konania. Počas konania, dňa 11. 11. 2015 došlo na súd podanie žalobcu, ktorý zobral žalobu vo vzťahu k žalovanému v 2. rade v celom rozsahu späť.

Na základe výzvy súdu, dňa 4. 12. 2015 došlo na súd podanie právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade, v ktorom oznámila, že žalovaný v 2. rade súhlasí so späťvzatím žaloby vo vzťahu k nemu a zároveň si uplatnila trovy konania.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 146 ods. 2 O.s.p.,

V odôvodnení svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že vyššie uvedené ustanovenie vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Otázka zavinenia podľa prvej vety tohto ustanovenia sa hodnotí iba podľa procesného výsledku. Ak žalobca vezme žalobu späť a nejde o prípad podľa §146 ods. 2 veta druhá O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zaviniť zastavenie konania a preto je povinný nahradiť trovy konania. Druhá veta tohto ustanovenia je výnimkou z aplikácie ustanovenia §146 ods. 2 prvá veta, a síce v prípade, že žalobca zobral žalobu späť pre správanie žalovaného, žalovaný je povinný uhradiť trovy konania, avšak za podmienky, že žaloba bola podaná dôvodne.

V danej veci súd má za to, že žalobca zaviniť, že sa konanie voči žalovanému v 2. rade zastavilo a to tým, že zobral voči nemu žalobu späť. Preto žalovanému v 2. rade patrí náhrada trov konania.

Trovy žalovaného v 2. rade pozostávajú z náhrady hotových výdavkov 2,25 eur. JUDr. Iveta Rajtáková si uplatnila náhradu hotových výdavkov za vyhotovenie kópie zvukového záznamu z pojednávania dňa 6. 10. 2015 vo výške 4,50 eur, ktoré uhradila na základe uznesenia tunajšieho súdu zo dňa 15.10. 2015 č.k. 5C/272/2014-88. Keďže však v konaní zastupuje dvoch žalovaných súd jej priznal titulom trov žalovaného v 2. rade len 1/2, t.j. 2,25 eur.

Ďalej žalovanému v 2. rade patrí náhrada trov právneho zastúpenia. Súd vychádzal zo skutočnosti, že predmetom daného konania nie je ochrana osobnosti, ale ochrana dobrej povesti právnickej osoby. Preto aj keď síce ustanovenie § 10 ods. 8 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. určuje vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, tarifnú hodnotu 1000 bez náhrady nemajetkovej ujmy a tarifnú hodnotu 2000 eur ak sa žiada náhrada nemajetkovej ujmy, súd toto ustanovenie neaplikoval v danej veci a to vzhľadom na skutočnosť, že ochranu osobnosti môže požívať výlučne fyzická osoba. Súd má za to, že zákonodarca výslovne pod ustanovenie §10 ods. 8 Vyhl. č. 655/2004 Z.z. nezaradil ochranu dobrej povesti právnickej osoby s úmyslom, že sa jedná o dva rôzne nároky, upravené rôznymi ustanoveniami Občianskeho zákonníka. Preto súd je toho názoru, že žalovanému patrí náhrada trov právneho zastúpenia, kde základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je určená podľa ustanovenia §10 ods. 1 Vyhl. č. 655/2004 Z.z..

Takto súd určil, že za obdobie od začatia právneho zastúpenia žalovaného v 2. rade, t.j. od udelenia plnej moci dňa 26. 11. 2014 do čiastočného späťvzatia žaloby, ku ktorému došlo pred prvým pojednávaním dňa 6. 10. 2015, patrí právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade odmena vypočítaná zo sumy 10 000 eur. V nasledujúcom období, t.j. od 6. 10. 2015 patrí právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade odmena vypočítaná zo sumy 3000 eur a to aj vrátane pojednávania dňa 6. 10. 2015, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby v časti sumu 7000 eur došlo pred prvým pojednávaním a na samotnom pojednávaní dňa 6. 10. 2015 sa už prejednávala vec s tým, že žalobca žiadal priznanie náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 3000 eur.

Základnú sadzbu tarifnej odmeny pri priznaných úkonoch súd v danej veci znížil o 50% s poukazom na ustanovenie §13 ods. 2 Vyhl. č. 655/2004 Z.z., keďže JUDr. Iveta Rajtáková v danej veci zastupovala oboch žalovaných, t.j. v 1. a 2. rade a vykonávala v ich prospech spoločné úkony. Výnimku z tohto

zníženia predstavovalo len písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 4. 12. 2015, v ktorom právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade súhlasila so späťvzatím žaloby voči nemu a teda nejedná sa o spoločný úkon pre oboch žalovaných.

K zníženiu základnej sadzby tarifnej odmeny súd pristúpil aj pri prevzatí a príprave zastúpenia, ku ktorému došlo za oboch žalovaných v jeden deň s tým, že charakter veci (sporná petícia, ktorou malo dôjsť k porušeniu dobrej povesti žalobcu, bola len jedna a totožná) svedčí o tom, že prevzatie zastúpenia za oboch žalovaných je spoločným úkonom. Taktiež k tomuto zníženiu základnej sadzby tarifnej odmeny súd pristúpil aj pri vyjadrení k žalobe zo dňa 27. 11. 2014, aj keď toto právna zástupkyňa žalovaných predložila na samostatných listoch. Nič to však nemení na tom, že ide o identické podania a z toho istého dňa, kde zamenila len označenie žalovaného v 1. a v 2. rade. Súd posúdil, že dané totožné podania, aj keď na samostatnom liste papiera, sú spoločnými úkonmi pre oboch žalovaných.

Na základe uvedeného súd určil hodnotu základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pre žalovaného v 2. rade takto: za obdobie od 26. 11. 2014 do 5. 10. 2015 vo výške 135,27 eur a za obdobie od 6. 10. 2015 vo výške 60,58 eur, s výnimkou písomného vyjadrenia vo veci zo dňa 4. 12. 2015, kde základnú sadzbu tarifnej odmeny súd vypočítal vo výške 121,17 eur.

Trovy právneho zastúpenia žalovaného v 2. rade, vypočítané podľa Vyhl. č. 655/2004 Z.z., teda tvoria sumu 949,68 eur a pozostávajú z týchto položiek:

3krát hlavný úkon po 135,27 eur = 405,81 eur -1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. vyjadrenie k žalobe zo dňa 27. 11. 2014, 3. písomné vyjadrenie zo dňa 2. 3. 2015, 1 krát hlavný úkon 60,58 eur za zastupovanie na pojednávaní dňa 6. 10. 2015;

1 krát hlavný úkon 121,17 eur za vyjadrenie vo veci zo dňa 4. 12. 2015;

1/2 hlavného úkonu za odvolanie zo dňa 26. 11. 2015 proti výroku, ktorým nebolo rozhodnuté vo veci samej a to vo výške 30,29 eur;

2krát paušál po 8,04 eur = 16,08 eur;

4krát paušál po 8,39 eur = 33,56 eur;

náhrada za stratu času za cestu na pojednávanie dňa 6. 10. 2015 za cestu Košice -Humenné a späť, t.j. 6polhodín x 13,98 eur = 83,88 eur;

náhrada cestovných výdavkov za cestu na pojednávanie dňa 6. 10. 2015 osobným motorovým vozidlom spolu vo výške 40,05 eur, t.j. amortizácia: 170km x 0,18 eur/km = 30,60 eur a spotrebované pohonné hmoty: 170km x 5,1 litra/100km x 1,09 eur/liter = 9,45 eur;

+ 20% DPH 158,28 eur.

Súd je toho názoru, že právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade nepatrí náhrada trov konania za vyjadrenie sa k výzve súdu zo dňa 29. 1. 2015 (či. 16 spisu). V tomto podaní právna zástupkyňa žalovaného v 2. rade nepodala žiadne nové vyjadrenie vo veci samej a teda ide o neúčelne požadované trovy konania. V tomto podaní zo dňa 29.1.2015 právna zástupkyňa JUDr. Iveta Rajtáková upozornila súd na to, že v danej veci zastupuje oboch žalovaných a teda dotazovala sa, ktorého z nich sa týka výzva súdu na preukázanie právnej subjektivity. Následne jej súd odpovedal, že výzva súdu sa týka oboch žalovaných. Avšak to nič nemení na skutočnosti, že v podaní zo dňa 29. 1. 2015 právna zástupkyňa žalovaných v 1. a 2. rade nepodala žiadne vyjadrenie vo veci samej a teda za tento list jej nepatrí náhrada trov konania.

Obdobne súd posúdil aj podanie právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade zo dňa 29. 10. 2015, v ktorom táto žiadala o vydanie uznesenia o čiastočnom zastavení konania vo veci, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zo strany žalobcu na pojednávaní dňa 6. 10. 2015. Súčasne si tu uplatnila aj náhradu trov konania. V tomto podaní opäť odcitovala O.s.p. a rozhodnutia Najvyššieho súdu, týkajúce sa priznávania trov konania súdmi. Je pravdou, že žalobca na pojednávaní dňa 6. 10. 2015 zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 7000 eur a o tomto čiastočnom späťvzatí súd rozhodol uznesením zo dňa 5.11.2015 pod č.k. 5C/272/2014-98 s tým, že pre toto čiastočné zastavenie konania sa nevyžaduje úkon zo strany žalovaných (ich súhlas), keďže k tomuto čiastočnému späťvzatiu došlo pred prvým pojednávaním vo veci samej. Preto podanie právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade zo dňa 29. 10. 2015 bol neúčelný, nadbytočný a za také jej náhrada trov konania nepatrí s tým, že za vyúčtovanie jej trov konania v tomto podaní, jej taktiež náhrada trov konania nepatrí.

Uvedené podania právnej zástupkyne žalovaných svedčia o umelom navyšovaní trov konania, resp. vyhľadávaní úkonov, za ktoré by si uplatnila náhradu trov konania.

Súd tieto podania posúdil ako neúčelné, nadbytočné, resp. nie vo veci samej, za ktoré právnej zástupkyne žalovaného v 2. rade náhrada trov konania nepatrí.

Proti tomuto uzneseniu proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd zrušil uznesenie vo výroku o náhrade trov právneho zastúpenia vo výške 949,68 Eur a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie. Podľa názoru odvolateľa pri rozhodovaní o

náhrade trov právneho zastupovania (po novele vyhlášky č. 655/2004 Z. z. účinnej od júna 2009) mal v tomto konaní aplikovať § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z.z.. Pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia žalovaného v 2. rade súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vychádzal z názoru, že keďže predmetom konania nie je ochrana osobnosti, ale ochrana dobrej povesti právnickej osoby, súd ustanovenie § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z. v danej veci neaplikoval, lebo zákonodarca výslovne pod ustanovenie § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z. nezaradil ochranu dobrej povesti právnickej osoby s úmyslom, že sa jedná o dva rôzne nároky a preto žalovanému v 2.rade patrí náhrada trov právneho zastúpenia určená podľa ustanovenia § 10 vyhl. č. 655/2004 Z. z.. Poukázal ďalej na názor vyjadrený Najvyšším súdom SR v rozhodnutí 6 MCdo 7/2010 vo vzťahu k náhrade trov právneho zastúpenia v konaní o ochranu osobnosti, ktorý možno analogicky aplikovať i na ochranu dobrej povesti právnických osôb.

Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Poukázal na to, že v ustanovení § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z. sú popri konaní o ochrane osobnosti vymenované aj ďalšie konania, v ktorých sa tarifná hodnota pre jednotlivé úkony právnych služieb vypočítava rovnako. Ide o konanie vo veciach ochrany podľa predpisov o masovokomunikačných prostriedkoch, vo veciach ochrany osobných údajov a vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva. Neexistuje žiadny dôvod, pre ktorý v prípade, že by na konanie vo veci ochrany pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby sa malo aplikovať pre výpočet trov právneho zastúpenia § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z., nebolo uvedené konanie v tomto ustanovení uvedené.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti, t. j. vo výroku o náhrade trov konania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Poukazuje na správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia.

K odvolacím námietkam žalobcu sa žiada uviesť, že s týmito sa súd prvého stupňa v celom rozsahu vyporiadal. Ak zákonodarca výslovne pod ustanovenie § 10 ods. 8 vyhl. č. 655/2004 Z. z. nezaradil ochranu dobrej povesti právnickej osoby žalovanému v 2. rade patrí náhrada trov právneho zastúpenia určená podľa ustanovenia § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z..

Odvolací súd z uvedených dôvodov uznesenie v jeho napadnutej časti ako vecne správne potvrdil postupom podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a ods. 2 O.s.p..

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p. a z toho titulu úspešnému žalovanému v 2. rade priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 41,16 Eur. Predmetom odvolacieho konania nebola vec sama, ale iba trovy, v dôsledku čoho sa základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby (spísanie vyjadrenia k odvolaniu) vo výške 51,45 Eur znížila na 1/2 , teda na čiastku 25,72 Eur (§ 10 ods. 1 a § 14 ods. 3 písm. b/ vyhl. č. 655/2004 Z. z.). Po pripočítaní režijného paušálu za úkon vykonaný v roku 2016 v sume 8,58 Eur a 20 % DPH v sume 6,86 Eur , celkové trovy vynaložené žalovaným v 2. Rade v odvolacom konaní dosiahli sumu 41,16 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.